

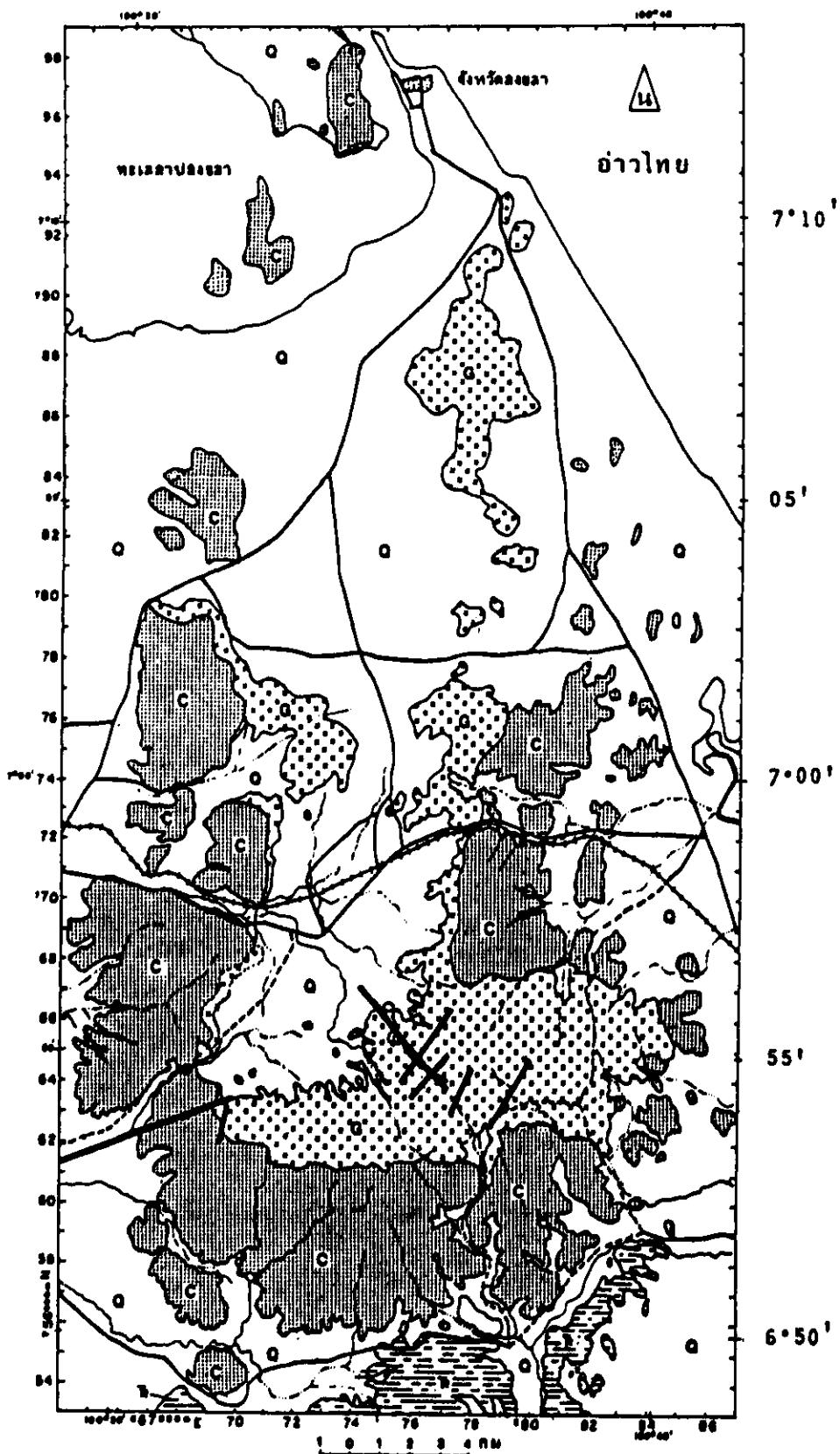
2. ธรณีวิทยาที่ไป

บริเวณอ่าगे�อเมือง อ่าเกอหาดใหญ่ กิ่งอ่าเกอนกานว่อง และอ่าเกอฉะนะ ประกอบด้วยหินตะกอน หินแปร หินธารฟ์ และหิน กราบ กราด ที่ยังไม่สับฟ้า หินตะกอนและหินแปรอาบุประมานก ตั้งบุคคลาร์บดิเฟอร์ร์ส แหล่งป่าบุคคลาภิการแอลลิสิก หินธารฟ์อาบุประมานกปลายบุคคลาภิการแอลลิสิก ถึงตันบุคคลาร์สิก และหิน กราบ กราด ที่ลักษณะในบุคคลาภิการร์นาร์ (รูปที่ 2-1) (figuraที่ 2-1)

2.1 หินตะกอน หินแปร

หินตะกอนที่อาบุมากที่สุดในบริเวณนี้ ได้แก่ หินกราบ (sandstone) หินกราบแป้ง (siltstone) หินโคลน (mudstone) และหินดินดาน (shale) บางแห่งมีหินเชิร์ต (chert) ลับอยู่ด้วย จากการตรวจสอบอาบุของซากศีรษะรากพืช conodonts ในหินดินดานและหินเชิร์ต ทางตอนเหนือของเกาะบล็อกอาบุประมานกตั้งบุคคลาร์บดิเฟอร์ร์ส (Early Carboniferous) (Igo, 1973)

หินบุคคลาร์บดิเฟอร์ร์ส เกาะเชือกเข้าด้านตะวันตกตั้งแต่ทางเหนือสุดที่ปากทางเข้ากะเล-สลาปสังข์คลา - เข้าแมด (กมท 740, 980) เกาะยอด (กมท 710, 930) เขาน้ำ้อย

รูป 2-1 - แผนที่ธรณีกายาช-หนักดงค่าหัว-อกฟ้า 664-687, 753-799

- Q : Quaternary deposits
- T : Triassic sedimentary rocks
- C : Carboniferous sedimentary-metamorphic rocks
- G : Late Triassic to Early Jurassic granite
- Fault and joint

ตารางที่ 2-1 แหล่งหน่วยศินในบริเวณล้าว

มหาชุก	บุค	หน่วยศิน	ชนิดศิน
ฟาร์โอลีก	ต้นบุคบูรณะสิก -ป้ายบุคไทรและสิก (Pitakpaivan, 1969; Ishihara, et al. 1980)	ดินปั้นแกะกล่อง	กรานิต เพกาโนไทต์ แอกไฟลต์ รวมทั้งลาย ควอตซ์
	กลางถึงป้ายบุคไทรและสิก (Ladino-Karnian) (Javanaphet, 1969; Grant-Mackie, et al. 1980)	ไทรและสิก	ดินกราย ดินกรายแป้ง ดินดินดาน (มีซากศึกดำ- บรรพ Daonella sumatriensis)
พาร์โอลีก	ต้นบุคควรับอนิเพอร์สต์ (Igo, 1973)	ควรับอนิเพอร์สต์	ดินกราย ดินกรายแป้ง ดินโคลน ดินดินดาน ดินไซร์ต และดินแปร ซีแพรสภาพจากหินยัง- ตัน (มีซากศึกดำบรรพ์ conodont)

(กรีก 690, 820) เขาก้อนหงส์ (กรีก 680, 760) ควนจง (กรีก 700, 710) ควนรังแร้ง
(กรีก 695, 685) ควนป่ายาง (กรีก 685, 650) ควนเวเปล (กรีก 700, 600) ควนสินลา
(กรีก 740, 610) บริเวณด้านตะวันออกไกลั่งที่ทางหลวงที่ ๔ เช้าเหงง (กรีก 794, 655)

ศินตะกอนป้ายบุคไทรแอลสิกในบริเวณนี้ Javanaphet (1969) สัดอยู่ในกลุ่มศิน
ลำปาง (Lampang Group) ได้แก่ ศินกราย ศินกรายแบง ศินโคคลน ศินกราตอน (conglomerate)
และ ศินเซร็ต เป็นกลุ่มศินที่สัมผัสร่วมกันในทะเล Kobayashi et al. (1966) และ Grant-
Mackie et al. (1980) ได้ตรวจสอบอายุของชากีกตานรพ Daonella sumatriensis ใน
ศินกรายแบงทางอ่าเภอนากว และพบว่ามีอายุในป้ายบุคไทรแอลสิก (Late Triassic)

ศินบุคเนื้อผลลั่นบุ่งท่าทางใต้ของบริเวณที่สำราญ ตามถนน ๑.๘.๗. จากบ้านทุ่งสูง-บ้าน-
ถูนายสังย์-บ้านบ่อเม้า

ศินตะกอนเหล่านี้ในบางบริเวณถูกแปรสภาพไปเป็นศินแปร เนื่องจากศินแกรนิตที่ซึ่งตัว
มาจากการเบื้องล่างโดยกระบวนการหล่อเย็นอย่างต่อเนื่อง ศินกรายถูกแปรไปเป็นศินควอตไซต์ (quartzite)
เช่นบริเวณข้างทางหลวงหมายเลข ๔๓ กระเมตรที่ ๓ เชียง (กรีก 670, 700) และเหมือนบ้านนา
(กรีก 700, 673) ศินกรายแบงถูกแปรเป็นศินเมตาซิลต์สโตน (metasiltstone) เช่นที่ควนจง
(กรีก 689, 709) ศินศีลานถูกแปรเป็นศินชอร์นเฟลส์ (hornfels) และศินชั้นวน (slate)
เช่น บริเวณทุ่บเขากวางเหมือนอย่างเหมืองป่าไฝ (กรีก 686, 611) และที่หาดส้มหลา (กรีก 766,
976) ตามลักษณะ

2.2 ศิน กราย กรวด

ศิน กราย กรวด ที่สัมผัสร่วมกับในบุคควาเตอร์นาร์ พฤติกรรมส่วนมาก แม่น้ำ บริเวณที่ราบ-
ลุ่มน้ำ ทุบเข้า ลากเข้า และซ้ายหาด ซึ่งกรวด-กรายที่พบตามเดินทางเป็นล้วนที่ปืนมาจากการศึกษา
บางแห่งที่นา ๑๐ - ๔๐ เมตร เช่น ริมทางหลวงหมายเลข ๔๓ (กรีก 657, 704) ควนมดแดง
(กรีก 665, 745) เมืองทุ่งหญ้าค่า (กรีก 668, 618) และทางไปบ้านทุ่งรัง (กรีก 667, 583)
นอกจากนี้ยังพบศีลิตาแคล (laterite) ตามบริเวณที่ราบศีลิตา หนา ๒ - ๕ เมตร เช่น เช่น
ที่บ้านพูรเม้า (กรีก 694, 693) และเหมืองป่าไฝ (กรีก 675, 606) ซึ่งศิน กราย กรวด
เหล่านี้มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ถูกนำไปใช้เป็นร่องดูดก่อสร้าง บางแห่งก็เป็นแหล่งที่บุกชักดิบคลานน้ำ

2.3 និងសំណើ

2.3.1 မိမာ့ဂုဏ်ဓာတ်

Pitakpaivan (1969) เรียกคนหักยักษ์เยราขุปปี้ง ($7^{\circ} 8'$ เมดีอ $100^{\circ} 37'$ ตะวันออก) และที่บ้านน้ำมือบ ($7^{\circ} 3'$ เมดีอ $100^{\circ} 32'$ ตะวันออก) ว่า ดินอะคาเมลลิต (adamellite) และได้รายงานการตรวจอาบุโตกายริก K - Ar จากแร่ในโถไทต์ของหินทึ่งสองบริเวณ ประมาณ 181 ± 6 และ 171 ± 5 ล้านปี ตามลำดับ

Ishihara et al. (1980) ได้ตราชวายของดินแกรนิตที่แร่ไวโอลีทและแร่คอร์นฟ์จากเหมืองทุ่งโพธิ์ ตรวจจากแร่ไวโอลีทโดยวิธี K - Ar ได้อายุ 191 ± 6 ล้านปี และได้สรุปว่า ดินแกรนิตในบริเวณนี้มีอายุประมาณปลายยุคไทรassic ถึงต้นยุค kỷแรลลิก (ศ. 1.4.5)

ส่วนใหญ่กินกรานิตหินเป็นพวงเนื้อตอก เม็ดหินยับ บางแห่งมีเม็ดหินกลางและเสี้ยงประกอบด้วยแร่หิน : ควอร์ตซ์ เพลตส์ปาร์ แร่ร่อง : ในโอไท์ และ มัลโคไวต์ ยกเว้นบริเวณที่เป็นหินยูเมคินห์ซีน เป็นพวงศิวะโคแกรนิต (leucogranite) ซึ่งมีแร่คำปนอยู่น้อยมาก หรือแร่คำถูกเปลี่ยนสภาพไปหมด

ศินภารณิตໂພລ' เป็นເຕັກແນວເໜືອ-ໄຕ້ ເປັນຮະບຍທາງຍາວ 20 ກິໂຄມເທິດ ຕັ້ງແຕ່ເຫັນ
ເກົາເສັ້ນ (ກຣີດ 790, 930) ຢຶ່ງອຸປ່ຽນທະເລກທາງເໜືອຄົງມາຖືບົດເວລະເຫາຫລະ (ກຣີດ 780, 790)
ຄວນຢັ້ນ (ກຣີດ 725, 750) ແລະ ເຫັນສີປາຍ (775, 765) ດິນແກຣມືບົດໃຫຍ່ທັງກ່າວເປັນດິນກີ່ເຫັນ
ທີ່ໄວ້ໃນຮະບົບສຶກສົງມີສັກະະເນື້ອດອກ ເຊື້ອົ່ນ (groundmass) ພຍາບແລະ ແຮ້ດອກ (phenocryst)
ເປັນພຶກຂອງເຟັດຕື່ສຳປາຣີຢາຕໃຫຍ່ໃນ 6 x 8 ຊມ. ກີ່ມີ ບົດເວລະມີດິນທະກອນ-ແປຣ ຢຶ່ງເປັນດິນທົ່ວທີ່
ທີ່ປັດຍູ່ນິນແກຣມືບົດແລະ ດິນແກຣມືບົດສ່ວນບົນຫາໄດ້ຊູ້ພົງແລະ ອູກກົດກ່ຽວຂ້ອງໄປໝາດແລ້ວ ສ່ວນບົດເວລະທີ່ດິນແກຣມືບົດ
ສົມຜັດກົບດິນທົ່ວທີ່ໃນນິນບາງແທ່ມີສັກະະເນື້ອເສັກ - ພຍາບ ແລະ ເນື້ອດອກ ໂດຍມາກຈະໂພລ' ໄດ້ເຫັນບົດເວລະ
ຕື່ນເຫຼາ ບົດເວລະທີ່ສູງຢືນໄປຖືກບອດເຫຼາ ມັກຈະເປັນດິນທະກອນ-ແປຣ ໄດ້ແກ່ ບົດເວລະກາງຕ້ານທະວັນທຳ
ໄປຄົນໃນກາງໄຫ້ອງບົດເວລະທີ່ສ່າງວັດ ເຢັນ ເໜືອດິນນ້ຳນ້ອຍ (ກຣີດ 673, 796) ບ້ານຖຸ່ງຈາຍ
(ກຣີດ 700, 743) ຄວນຄູ (ກຣີດ 710, 730) ບ້ານນາ (ກຣີດ 700, 672) ຄວນປ່າຍາງ (ກຣີດ
687, 657) ຄວນເວເປັດ (ກຣີດ 692, 632) ບ້ານຕົ້ນໂພຣ' (ກຣີດ 711, 627) ຄວນສິນລາ (ກຣີດ
732, 620) ກາງຕ້ານທະວັນອອກຕັ້ງແຕ່ເຫຼາໃຫ້ພື້ນ (ກຣີດ 780, 745) ບໍນກາງໜລວງໝາຍເລະ 43
ກິໂຄມເທິດທີ່ 16 ເຕັມ (ກຣີດ 780, 726) ຄວນຄູ (ກຣີດ 813, 673) ບ້ານຫວ້ານສັງ (ກຣີດ 785,
605) ຄວນຫົ່ຽດ (ກຣີດ 829, 629) ເຫັນກາງທະວັນອອກຂອງບ້ານຄວນໄມ້ໄຟ' (ກຣີດ 844, 647)

และบ้านป่ายาง (กรีต 815, 678) นอกรากบวชเวณที่กล่าวมาแล้วทางเหนืออุตรดิตถ์ของบริเวณที่ส่วนรวม
มีชนแกรนิตในลักษณะ 2 หน้า ศิลปะอุตรดิตถ์บ้านบ่อเตย (กรีต 744, 953) เป็นชนแกรนิตเนื้อ-
คลอก ศิลปกรรมที่มายาในพิมพ์จะก่อน และที่เขียนอ้อบ (กรีต 763, 972) ข้างเบยาศัจกวน ศิลปกรรมแทรก
ชื่อนามาในพิมพ์ราย

2.3.2 ลักษณะพิเศษและลักษณะของไฟล์

2.3.3 ສໍາບແຮງກວອຮັບ

ส้ายแร่ควอตซ์ ขนาด 0.5 มม. ถึง 35 ซม. ยาวประมาณ 0.5 - 10 เมตร ศีรษะ-

2.3.3.1 ศัตดินตะกอน-แปร แนวประมาณ พ. 280° - 340° เท 30° - 80°

ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ พบรตามบริเวณใกล้แม่น้ำสัมผัลีของศัตดินตะกอน-แปร กับศัตดินแกรนิต เช่นที่ เมืองทุ่งชุมน์ เทือกหวานคง (กริด 709, 702) เมืองหวานคง (กริด 690, 708) ทางใต้ของ หวานคง (กริด 690, 702) และเขากอหงส์ (กริด 683, 739)

2.3.3.2 ศัตดินแกรนิต แนวประมาณ พ. 0° - 80° เท 50° - 85° ไป ทางใต้และตะวันออกเฉียงใต้ และแนว พ. 210° - 330° เท 30° - 80° ไปทางตะวันตกเฉียงเหนือ และตะวันออกเฉียงเหนือ พบรที่บ้านต้มสิบ (กริด 706 - 629) เข้าด้านใต้ของท่าบลทุ่งชุมน์ (กริด 708, 625) บ้านต้มปะง (กริด 732, 620) ทางหลวงหมายเลข 43 กิโลเมตรที่ 15 เศษ (กริด 773, 725) เมืองบ้านนา (กริด 700, 673) เมืองทุ่งโพธ์ และเมืองน้ำด้อย (กริด 675, 796)

ส้ายแร่ควอตซ์ชั้นพาตใหญ่ ยาวประมาณ 1 กิโลเมตร หนาหลายร้อยเมตร ศัตดินแกรนิต ชนิดเนื้อตอก ศึกหวานคง (กริด 760, 680) อุบลในแนวประมาณตะวันออกเฉียงเหนือ

2.4 ธรณีวิทยาโครงสร้าง

โครงสร้างทางธรณีวิทยาโดยทั่วไปของบริเวณนี้ส่วนใหญ่เป็นผลจากการเหตุการณ์ทางธรณี- วิทยาครั้งล่าสุด คือ ในระยะเวลาที่ใกล้กับการพัฒนาของ granitic magma เกิดการโค้งโค้งของ ชั้นดิน การเสื่อน และการพัฒนาของศัตดินแกรนิตในแนวเหนือ-ใต้

2.4.1 รอยคตโค้ง

สักษณะของรอยคตโค้งที่พบมีแบบคตโค้งรูปประทุน (anticline folding) คตโค้ง รูปประทุนง่าย (syncline folding) และคตโค้งแบบนอนกัน (recumbent folding)

บริเวณที่พบได้แก่ ทางหลวงหมายเลข 43 กิโลเมตรที่ 18 เศษ (กริด 796, 722) มีทั้งแบบคตโค้งรูปประทุนอยู่ทางตะวันตก และรูปประทุนง่ายอยู่ทางตะวันออกในชั้นดินควอตซ์ ระยะ เมตร 0.5 เมตร และ 0.15 เมตร ตามลำดับ ส่วนชั้นของ รอยคตโค้ง (limb) ทางตะวันตกยังกว่าทางตะวันออก ที่ล่างนักลังมีเขายุ่งศักดิ์ (กริด 675, 787) มีศัตดินราย ศัตดินรายแบบ ศัตดินดาน และศัตดินเชิร์ตลส์บกัน พบรอยคตโค้งแบบนอนกันในศัตดินเชิร์ต ที่ เมืองทุ่งชุมน์ (กริด 685, 656) พบรอยคตโค้งนอนกันในชั้นดินตะกอน-แปร ซึ่งห่างจากศัตดินแกรนิต ประมาณ 10 เมตร บริเวณทางใต้ซึ่งเป็นดินยุคไทรояดลีก Grant-Mackie et al. (1980)

ว่าเป็นโครงสร้างแบบกตตั้งรูปประทุนทางที่ plunge ไปทางตะวันออก ถูกปักดูมตัวยึดหัวบกในยุคควาเตอร์นารีทางอ่าวภูนากร

2.4.2 รอยเสื่อนและรอยแยก

ในบริเวณที่สำรวจชนิดหนังสากฐานของการเสื่อนอยู่ 2 - 3 แห่ง เช่น ที่ทุบแนวตะวันออก-เฉียงเหนือ - ตะวันตกเฉียงใต้ (กธก 695, 633) (รูปที่ 2-1) รอยเสื่อนนี้เชื่อว่ามีต่อลงไปทางตะวันตกเฉียงใต้ออกไปทางชุมชนเมืองบ้านไช่ ซึ่งที่นี่อยู่ใกล้กับบริเวณแรก รอยเสื่อนอยู่ในแนวค่อนข้างเหนือ-ใต้ อยู่ในชุมชนเมืองหัวบก กธก (694, 620) พบราก fault breccia และหินแม่น้ำใหญ่ (boulder) ของดินครัวรัตไชย์ที่เมืองแร่หุ่งโพธิ์ กับ fault breccia

การใช้ของบริเวณที่สำรวจน้ำดazole รอบเสื่อนที่อยู่นานได้จากการขยายของยืนดินบุคเพอร์เมียน ในระหว่างยืนดินบุคควรบันดีเพื่อซึ่งกับยืนดินบุคในการแผลตึก แผนที่ประจำแหล่งตะวันออก-ตะวันตก)

รอยแยกพบอยู่ที่นำไปในดินตะกอน-แปร และดินกรานิต การศึกษาจากรูปถ่ายทางอากาศพบว่ารอยแยกในบริเวณนี้มีอยู่ในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ และแนวตะวันออก-เฉียงเหนือ - ตะวันออกเฉียงใต้ (รูปที่ 2-1)